

„Срце“, Едмондо де Амичис
Добра деца

У детињству имамо снове, наде, ишчекивања, маштања, сањарења. Срећа нас прати зато што јој се свиђамо, зато што јој је лепо са нама. Не оптерећујемо је питањима, не мучимо је претпоставкама, слутњама и проблемима. У детињству смо добра деца и добри другари. Некада је другарство било важније од свега. Није било важно какав си ђак, али је било важно какав си друг. Било је важно да сем школског градива научиш да цениш поштење, труд, рад, породицу, школу, друге људе. Било је важно да другима не завидиш, да се не ругаш, да цениш оно што имаш.

„ Срце“ је књига о другарству, о пријатељству, о осећањима. Прича о добрим друговима, о дечацима који су некада бранили слабије и штитили их. Они који су се другима ругали нису били хероји и нико их није волео. Упознаћете Енрикеа, Нелија, Малог Зидара, Гарофија, Франтија, Гаронеа, Карла Нобиса, Коретија, Вотиниј, Стардија, Де Росија, Прекуси и још пуно ликова који ову књигу чине посебном. Прича је испричана кроз месеце у години, као дневник једног дечака. Сваки месец је био јединствен, био је незабораван, био је фабрика њихових доживљаја.

Књига „ Срце“ је као велико црвено срце у коме живе сва деца света, сва добра деца, јер ја верујем да су сва деца добра. Та деца нису заменила пријатељство добрим оценама. Ту децу су родитељи учили о правој вредности пријатељства. Чак и када остаримо, нећемо заборавити оно време када нам није било стало ни до чега, осим до лудорија са вршњацима. Када са живота спадну све заштите и омотачи, када постанемо људи, велики, одрасли, сећаћемо се детињства. Живећемо онако како су нас речима, саветима, поступцима учили. Зато родитељи и наставници, потрудите се, не да постанемо добри људи, него да останемо добра деца.